

Prince of Songkla University Personnel's Problems and Needs for Research Support

Chutima Muttaharat¹ and Nawaporn Homchan²

¹M.P.A. (Public Administration), Personnel Officer 6

²M.P.A. (Public Administration), Personnel Officer 6

Department of Personnel, Prince of Songkla University

E-mail: Chutima.b@psu.ac.th

Abstract

The objectives of this study were to investigate and compare problems and needs for research support of Prince of Songkla University personnel in terms of knowledge and understanding in doing research, funding; material, equipment, place and personnel; data source; consultant; and time. The samples of this study were 345 Prince of Songkla University personnel. The data were analyzed using frequency, percentage, mode, arithmetic mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA. It was revealed that 1) Overall, the personnel's problems in doing research was moderate. However, time was a problem at high level. 2) Personnel's overall needs for research support and needs for every item were at high level. 3) Comparison of problems in doing research revealed that personnel with different educational levels and different experience in doing research had different problems, significantly at the .05 level. 4) The comparison, however, showed that the overall needs for research support of personnel with different gender, status, age, educational level, line of work and experience in doing research were not different.

Keywords: personnel, Prince of Songkla University, research need, research problem, research support

ปัญหาและความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชุตินา มุตตาหาราช¹ และ นวพร หอมจันทร์²

¹ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), เจ้าหน้าที่บุคคล 6

²ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), เจ้าหน้าที่บุคคล 6

กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: Chutima.b@psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล ด้านที่ปรึกษา ด้านเวลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยได้แก่ข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และพนักงานมหาวิทยาลัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) บุคลากรมีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวม และด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล และด้านที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง 2) บุคลากรมีความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาทุกด้าน 3) การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวมพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนการทำวิจัยในภาพรวมพบว่า ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การสนับสนุนการวิจัย, ความต้องการการวิจัย, บุคลากร, ปัญหาการวิจัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

การวิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในมหาวิทยาลัยถือว่าภารกิจด้านการวิจัยเป็นภารกิจสำคัญที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ และสำหรับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชียซึ่งจะทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการ

วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐานและเลือกเป็นผู้นำในบางสาขา ภายใต้กรอบวิสัยทัศน์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ในช่วง พ.ศ. 2546- 2549 ข้อหนึ่งว่าเป็นมหาวิทยาลัยเน้นวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่สามารถสนับสนุนการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ

และนำไปสู่การพัฒนาและแก้ปัญหาชุมชน ท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างงานวิจัย บัณฑิตศึกษาให้มีคุณภาพในระดับสากลเพื่อปรับเปลี่ยน วัฒนธรรมองค์กรให้บุคลากรทำวิจัยมากขึ้น เพื่อสร้าง ศักยภาพของบุคลากรและองค์กรในการแสวงหาทุน วิจัยทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อให้มีระบบงานวิจัย และโครงสร้างการบริหารงานวิจัย รวมทั้งระบบการ สนับสนุนให้มีการเผยแพร่และการใช้ประโยชน์จากงาน วิจัยอย่างมีเอกภาพ

ในด้านการบริหารงานบุคคล อ.ก.ม. มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารงาน บุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้กำหนด มาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีประเด็นสำคัญคือ พนักงานตำแหน่งวิชาการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน การ ศึกษา การอบรม การวิจัยค้นคว้า ในสาขาวิชาการและ วิชาชีพชั้นสูง การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษา การ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนภารกิจ อื่นๆ ของมหา วิทยาลัย สำหรับพนักงานตำแหน่งปฏิบัติการวิชาชีพ ทุกตำแหน่งยกเว้นตำแหน่งพนักงานฝีมือและแรงงาน ได้ กำหนดให้การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เป็นส่วนหนึ่งของ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

นอกจากนี้ ผลงานวิจัยยังใช้เพื่อความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่ของบุคลากรทุกสายงานด้วย โดยการ ใช้ผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการสำหรับ ข้าราชการและพนักงานสายวิชาการ ส่วนข้าราชการสาย ข และสาย ค ซึ่งเป็นสายงานสนับสนุนวิชาการและธุรการ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนดหลักเกณฑ์ว่า ผู้เข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งระดับ 6 จะต้องมีส่วนงาน เชิงคุณภาพหรือเชิงพัฒนา ที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ ปฏิบัติให้คณะกรรมการพิจารณาด้วย สำหรับการเข้าสู่ ตำแหน่งหัวหน้างาน ระดับ 7 และตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย ระดับ 7 กำหนดให้ผู้เข้ารับการประเมิน/คัดเลือกจะต้อง มีงานวิจัยสถาบันที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังใช้ผลงาน วิจัยเพื่อขอตำแหน่งผู้อำนวยการ และตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการวิจัยมีความสำคัญต่อ ความก้าวหน้าในตำแหน่งของบุคลากรทุกสายงานใน มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาและความต้องการ การสนับสนุนในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของ บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และ ประสบการณ์ในการทำวิจัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุน ในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับ การศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัย ต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกัน
2. บุคลากรที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับ การศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัย ต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย แตกต่างกันไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หมายถึง ข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มสายงานคือ

- 1.1 บุคลากรสายงานวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งตามข้อ 11(ก) ตามกฎทบวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 ซึ่งมีหน้าที่สอน วิจัย และให้บริการทางวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการ ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย กำหนด

1.2 บุคลากรสายงานช่วยวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งตามข้อ 11(ข) ตามกฎทบวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการทางวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง ปฏิบัติการวิชาชีพ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยกำหนด

1.3 บุคลากรสายงานธุรการ ตำแหน่ง ตามข้อ 11(ค) ตามกฎทบวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ.2507 ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารและธุรการและพนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่ง ปฏิบัติการวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพทั่วไปและกลุ่มผู้ช่วยปฏิบัติการทางวิชาชีพ ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยกำหนด

2. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยโดยตนเองเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย หรือเป็นผู้ร่วมทีมวิจัย

3. ปัญหาในการทำวิจัย หมายถึง ปัญหาอุปสรรค ข้อขัดข้องในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล ด้านที่ปรึกษา และด้านเวลา

4. ความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล ด้านที่ปรึกษา และด้านเวลา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไปที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 3,788 คน กำหนด

ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน แผนในการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดำเนินการคือ แบ่งประชากรที่ศึกษาออกเป็นกลุ่มต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ในการจำแนก คือ ตามวิทยาเขต ตามประเภทของบุคลากร ตามระดับกลุ่มสาขาวิชา และตามหน่วยงานย่อยระดับคณะ (หรือเทียบเท่า) ที่สังกัดต่อจากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มใช้การสุ่มตัวอย่างเป็นระบบ (systematic sampling) โดยนำรายชื่อบุคลากรแต่ละกลุ่มมาจัดเรียงลำดับและทำการสุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างที่ 1 ก่อน ต่อจากนั้นเว้นช่วงบุคลากรตามขนาดที่กำหนดในแต่ละกลุ่มบุคลากรจนครบทุกตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) ซึ่งสร้างขึ้นมาโดยการศึกษาข้อมูล แนวคิดของนักวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา การค้นคว้าเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความสนใจในการทำวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัย ประกอบด้วยปัญหา 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล ด้านที่ปรึกษา และด้านเวลา

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล ด้านที่ปรึกษา และด้านเวลา

ตอนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความแม่นยำ (content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบ

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	n=258	ด้านความรู้ความเข้าใจ			ด้านการเงิน			ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ			ด้านแหล่งข้อมูล			ด้านที่ปรึกษา			ด้านเวลา								
		ในการทำวิจัย			Value Value			Value Value			Value Value			Value Value			Value Value								
		$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P				
เพศ																									
ชาย	95	2.98	.84	-2.321	.021*	3.32	.78	.165	.869	2.88	.83	.245	.807	2.83	.79	-2.262	.025*	3.24	.87	-1.360	.175	3.29	.94	-1.884	.061
หญิง	163	3.23	.83			3.30	.93			2.85	.97			3.09	.90			3.39	.88			3.50	.80		
สถานภาพ																									
ข้าราชการ	227	3.15	.87	.563	.574	3.30	.90	.030	.976	2.86	.92	-.199	.843	3.00	.89	.392	.695	3.37	.88	1.591	.113	3.47	.82	2.473	.014*
พนักงานมหาวิทยาลัย	31	3.05	.62			3.30	.69			2.89	.90			2.94	.78			3.10	.85			3.06	1.03		
อายุ																									
ต่ำกว่า 30 ปี	31	3.09	.87	1.245	.294	3.39	.94	.830	.479	2.73	.93	1.156	.327	3.04	.85	.429	.732	3.18	.89	1.050	.371	3.14	1.00	3.006	.031*
30 - 39 ปี	103	3.19	.86			3.38	.85			2.98	.96			2.96	.85			3.29	.86			3.37	.91		
40 - 49 ปี	99	3.16	.83			3.19	.88			2.77	.89			3.05	.87			3.38	.91			3.60	.74		
50 ปีขึ้นไป	25	2.84	.89			3.29	.90			2.83	.83			2.84	1.02			3.57	.76			3.26	.79		
ระดับการศึกษา																									
ปริญญาตรี	131	3.47	0.81	25.47	.000*	3.35	.86	2.050	.131	2.86	.88	4.401	.013*	3.03	.78	.401	.670	3.49	.85	4.444	.013*	3.44	.85	.549	.578
ปริญญาโท	100	2.79	0.72			3.19	.91			2.74	.94			2.93	.96			3.22	.85			3.36	.89		
ปริญญาเอก	27	2.77	0.78			3.54	.79			3.32	.91			3.03	.98			3.06	.98			3.54	.76		
สายงาน																									
วิชาการ	75	2.72	.70	16.4	.000*	3.20	.81	2.43	.090	2.97	.91	2.053	.130	2.95	.92	2.618	.075	3.15	.86	3.91	.021*	3.34	.87	2.160	.117
ช่วยวิชาการ	43	3.07	.79			3.21	.99			2.62	.96			2.96	.94			3.23	.80			3.18	1.02		
ธุรการ	140	3.38	.84			3.39	.87			2.87	.90			3.03	.83			3.48	.89			3.53	.78		
ประสบการณ์ในการทำวิจัย																									
มีประสบการณ์ในการทำวิจัย	125	2.82	.74	6.347	.000*	3.22	0.87	1.54	.120	2.83	.92	.467	.641	2.94	.92	.909	.364	3.22	.86	2.131	.034*	3.37	.88	.973	.331
ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย	133	3.44	.83			3.38	0.87			2.89	.91			3.04	.83			3.45	.88			3.47	.84		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอบถามเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 258 ชุด คิดเป็นร้อยละ 74.78

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าฐานนิยม ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรมีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และบุคลากร ด้านแหล่งข้อมูล และด้านที่ปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านเวลาบุคลากรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. บุคลากรมีความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการสนับสนุนมากที่สุดคือด้านที่ปรึกษา

3. การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังตาราง 1 พบว่า

3.1 ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ผู้ที่มีเพศ ระดับการศึกษา สายงาน ประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าเพศชาย ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก บุคลากรสายธุรการมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าบุคลากรสายช่วยวิชาการและสายวิชาการ ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ส่วนผู้ที่มีสถานภาพและอายุต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

3.2 ปัญหาด้านการเงิน ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงานและประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และบุคลากร ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ และบุคลากรไม่แตกต่างกัน

3.4 ปัญหาด้านแหล่งข้อมูล ผู้ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาด้านแหล่งข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าเพศชาย ส่วนผู้ที่มีสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านแหล่งข้อมูลไม่แตกต่างกัน

3.5 ปัญหาด้านที่ปรึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก บุคลากรสายธุรการ มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าบุคลากรสายช่วย วิชาการ และสายวิชาการ ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ส่วนผู้ที่มีเพศ สถานภาพ และอายุต่างกัน มีปัญหาด้านที่ปรึกษาไม่แตกต่างกัน

3.6 ปัญหาด้านเวลา ผู้ที่มีสถานภาพและอายุต่างกัน มีปัญหาด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ที่มีอายุ 40 - 49 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่ากลุ่มอื่น ส่วนผู้ที่มีเพศ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาด้านเวลาไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการสนับสนุนในการทำวิจัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปร	n=258	ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย			ด้านการเงิน			ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ			ด้านแหล่งข้อมูล			ด้านที่ปรึกษา			ด้านเวลา								
		$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P	$\bar{X}$	S.D.	t/F	P				
		Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value	Value				
เพศ																									
ชาย	95	3.51	.83	-1.362	.174	3.65	.75	-2.16	.83	3.52	.84	-.375	.708	3.69	.77	-1.471	.143	3.83	.82	-1.661	.098	3.72	.79	-2.062	.040*
หญิง	163	3.66	.83			3.67	.81			3.56	.88			3.85	.84			4.02	.89			3.94	.83		
สถานภาพ																									
ข้าราชการ	227	3.59	.84	-.557	.578	3.63	.79	-1.60	.111	3.51	.86	-1.458	.146	3.76	.81	-1.856	.065	3.94	.89	-.660	.510	3.87	.81	.595	.553
พนักงานมหาวิทยาลัย	31	3.68	.73			3.87	.66			3.75	.88			4.05	.77			4.05	.64			3.77	.88		
อายุ																									
ต่ำกว่า 30 ปี	31	3.74	.88	1.250	.292	3.88	.82	3.553	.015*	3.63	.85	1.364	.254	4.01	.59	.985	.400	3.99	.88	.370	.775	3.65	.97	1.804	.147
30 - 39 ปี	103	3.68	.79			3.78	.76			3.62	.89			3.79	.89			3.96	.84			3.98	.79		
40 - 49 ปี	99	3.53	.86			3.47	.76			3.40	.87			3.75	.78			3.97	.88			3.85	.79		
50 ปีขึ้นไป	25	3.42	.77			3.64	.82			3.66	.71			3.69	.82			3.78	.94			3.72	.79		
ระดับการศึกษา																									
ปริญญาตรี	131	3.89	.81	18.512	.000*	3.55	.86	5.06	.007*	3.48	.84	1.739	.178	3.68	.79	2.867	.059	3.94	.90	.384	.682	3.82	.81	1.196	.304
ปริญญาโท	100	3.31	.71			3.69	.68			3.56	.92			3.89	.79			4.00	.78			3.84	.84		
ปริญญาเอก	27	3.30	.85			4.06	.63			3.81	.73			3.98	.93			3.84	1.04			4.09	.79		
สายงาน																									
วิชาการ	75	3.25	.74	10.838	.000*	3.79	.72	1.11	.331	3.70	.76	1.587	.207	3.92	.84	1.528	.219	3.91	.86	.101	.904	3.86	.82	.851	.428
ช่วยวิชาการ	43	3.70	.77			3.64	.77			3.44	.86			3.79	.75			3.99	.77			3.71	.77		
ธุรการ	140	3.77	.84			3.60	.82			3.49	.91			3.73	.82			3.96	.91			3.90	.84		
ประสบการณ์ในการทำวิจัย																									
มีประสบการณ์ในการ	125	3.35	.76	5.004	.000*	3.70	.76	-8.05	.421	3.59	.84	-8.92	.373	3.85	.84	-1.118	.265	3.87	.87	1.536	.126	3.83	.85	.566	.572
ทำวิจัย																									
ไม่เคยมีประสบการณ์	133	3.85	.82			3.62	.81			3.49	.89			3.74	.79			4.03	.86			3.88	.79		
ในการทำวิจัย																									

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(ตาราง 2)

4.1 ความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก บุคลากรสายธุรการมีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าสายช่วยวิชาการและสายวิชาการ ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ส่วนผู้ที่มีเพศ สถานภาพ และอายุต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

4.2 ความต้องการการสนับสนุนด้านการเงิน ผู้ที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงสุด ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีเพศ สถานภาพ สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

4.3 ความต้องการการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากรไม่แตกต่างกัน

4.4 ความต้องการการสนับสนุนด้านแหล่งข้อมูล ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านแหล่งข้อมูลไม่แตกต่างกัน

4.5 ความต้องการการสนับสนุนด้านที่ปรึกษา ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มี

ความต้องการการสนับสนุนด้านที่ปรึกษา ไม่แตกต่างกัน

4.6 ความต้องการการสนับสนุนด้านเวลา ผู้ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าเพศชาย ส่วนผู้ที่มีสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน และประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาไม่แตกต่างกัน

5. ผลการประมวลปัญหาและความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย

5.1 ปัญหาในการทำวิจัย

5.1.1 ปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย บุคลากรไม่มีความรู้พื้นฐานด้านการวิจัย ได้แก่ การตั้งประเด็นหัวข้อการวิจัย การใช้สถิติ วิเคราะห์ข้อมูล การเขียนโครงการวิจัย การเขียนรายงาน หรือบทความข้อเสนอโครงการวิจัย

5.1.2 ปัญหาด้านการเงิน บุคลากรขาดแหล่งทุนสนับสนุน ขาดข้อมูลแหล่งทุนและวิธีการขอปัญหาการเบิกจ่ายมีระเบียบและขั้นตอนมาก

5.1.3 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ขาดผู้ช่วยวิจัย วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือไม่เพียงพอ ไม่ทันสมัย สถานที่ไม่เอื้ออำนวย

5.1.4 ปัญหาด้านแหล่งข้อมูลแหล่งค้นคว้าข้อมูลมีน้อย ขาดเอกสารอ้างอิงที่ทันสมัย

5.1.5 ปัญหาด้านที่ปรึกษา ขาดที่ปรึกษา ที่ปรึกษามีภาระงานมาก ไม่มีฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา

5.1.6 ปัญหาด้านเวลา ไม่มีเวลาทำวิจัยเนื่องจากภาระงานประจำและภาระทางครอบครัว

5.2 ความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย

5.2.1 ความต้องการด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย บุคลากรต้องการได้รับการอบรมให้ความรู้และฝึกปฏิบัติในการทำวิจัย

5.2.2 ความต้องการด้านการเงิน บุคลากรต้องการเงินสนับสนุนจากคณะ/หน่วยงาน และมหาวิทยาลัย มีการจัดระบบแหล่งทุน ลดขั้นตอนการขอรับ และการเบิกจ่ายเงิน

5.2.3 ความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่และบุคลากร ควรอนุญาตให้ใช้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ของทางราชการในการทำวิจัยได้ ต้องการเครื่องมือที่ทันสมัย ต้องการให้มีหน่วยงาน เฉพาะที่ให้บริการเพื่อการวิจัย

5.2.4 ความต้องการด้านแหล่งข้อมูล ต้องการเอกสารอ้างอิงที่มีความหลากหลายในเนื้อหา มีความทันสมัย สะดวกในการค้นคว้า ร่วมมือกับ สถาบันอื่นเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูล

5.2.5 ความต้องการด้านที่ปรึกษา มีฐานข้อมูลที่ปรึกษา มีคำตอบแทนที่ปรึกษา ลดภาระ งานของที่ปรึกษา

5.2.6 ความต้องการด้านเวลา อนุญาตให้ทำวิจัยในเวลาราชการได้ ลดภาระงานประจำ หรือให้มีการลาเพื่อทำวิจัย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. บุคลากรมีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้การวิจัยเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการ โดยกำหนดเป้าประสงค์ด้านการวิจัยไว้ คือ จะให้มีการ วิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นและภูมิภาค เน้นการวิจัยโดยบูรณาการ กระบวนการวิจัยเข้ากับกิจกรรมต่าง ๆ ในทุกพันธกิจของ มหาวิทยาลัย ซึ่งที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้มีการ สนับสนุนการทำวิจัยอย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสให้ บุคลากรทุกสายงานมีโอกาสได้ทำวิจัยมีการให้ความรู้ ด้านการวิจัยตลอดจนการจัดสรรเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ที่ทันสมัย รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพของหอสมุดของ มหาวิทยาลัยในการให้บริการสืบค้นข้อมูลอย่างกว้างขวาง และสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทำให้บุคลากรมีปัญหาใน การทำวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการ ศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มานิดา เพชรรัตน์ (2529, บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาจารย์มหา วิทยาลัยในภาคใต้ มีปัญหาในการวิจัยด้านความรู้ ด้าน การเงิน ด้านเวลา และด้านเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์

อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2544, 170-187) ที่พบว่าอาจารย์ ผู้ช่วยวิชาการและธุรการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทับทิม นิลวรรณ (2538, บทคัดย่อ) ที่พบว่าคณาจารย์ ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มี ปัญหาการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้อง กับผลการศึกษาของพลอยกนก ชูสวัสดิ์ (2543, บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ มีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวมอยู่ ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาปัญหาในการทำวิจัยตามสาย งานพบว่าบุคลากรสายวิชาการมีปัญหาในการทำวิจัย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะบุคลากรสายวิชาการส่วนใหญ่มีการ ศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งได้มีการศึกษา เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยและได้เคยทำวิจัยในระหว่าง การศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกมาแล้ว อีกทั้ง การวิจัยได้ถูกกำหนดให้เป็นภารกิจหลักประการหนึ่งของ บุคลากรสายวิชาการ ดังนั้น บุคลากรสายวิชาการจึงมี ความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการทำวิจัยพอ สมควร จึงทำให้มีปัญหาในการทำวิจัยในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมานิดา เพชรรัตน์ (2529, บทคัดย่อ) ที่พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ มีปัญหาในการทำวิจัยในระดับปานกลาง

บุคลากรสายวิชาการมีปัญหาในการทำวิจัย มากที่สุดด้านเวลาที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการทำวิจัยแต่ละ โครงการจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ตั้งแต่การเขียนโครงการวิจัย การค้นคว้าข้อมูล การ เก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนรายงาน และการวิจัย ซึ่งต้องทุ่มเทระยะเวลามาก ในขณะที่ บุคลากรสายวิชาการมีภาระงานสอน และภาระงาน บริการวิชาการมาก อีกทั้งยังมีภาระทางครอบครัวที่จะ ต้องดูแล ทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการวิจัยได้ อย่างเต็มที่ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทับทิม นิลวรรณ (2528, บทคัดย่อ) ที่พบว่า คณาจารย์ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มีปัญหาด้านเวลาในระดับมากในประเด็นการ

ไม่มีเวลาในการทำวิจัย เพราะมีภาระงานอื่นที่รับผิดชอบ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรา นาวารวงศ์ (2537, บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยที่สำคัญคือ ไม่มีเวลาในการทำวิจัย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จรรยา แก้วใจบุญ (2541, บทคัดย่อ) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เขตภาคเหนือ คือการไม่มีเวลาเฉพาะในการทำวิจัย และสอดคล้องกับการศึกษาของบุบผา เป็ดทิพย์ (2542, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล พบว่าอาจารย์มีปัญหาในการทำวิจัยด้านเวลาอยู่ในระดับมาก

บุคลากรสายช่วยวิชาการ มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและรายด้านในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีปัญหามากที่สุดในด้านที่ปรึกษา ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคลากรสายช่วยวิชาการมีโอกาสเข้าร่วมการวิจัยหรือเป็นผู้ช่วยในการวิจัยกับบุคลากรสายวิชาการ และบางตำแหน่งโดยลักษณะงานแล้วก็มีภาระงานด้านการวิจัย เช่น ตำแหน่งนักวิจัย หรือมีลักษณะงานที่เอื้อต่อการทำวิจัย เช่น ตำแหน่งนายแพทย์ ทันตแพทย์ เกษตรกร พยาบาล นักวิทยาศาสตร์ เป็นต้น จึงทำให้บุคลากรสายช่วยวิชาการมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บุคลากรสายช่วยวิชาการมีปัญหาด้านที่ปรึกษามากกว่าปัญหาอื่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรสายช่วยวิชาการแม้จะมีความรู้หรือมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาบ้างแล้ว แต่บุคลากรสายช่วยวิชาการส่วนใหญ่สนใจที่จะทำวิจัยด้านวิชาชีพในสาขาที่ตนสังกัด จึงทำให้หาที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขานั้นและมีเวลาเพียงพอที่ให้คำแนะนำปรึกษาได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุณี จตุพรเพิ่ม และคณะ (2544, 48 - 57) ที่พบว่า อุปสรรคในการทำวิจัยของข้าราชการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 4 ราชบุรี คือขาดที่ปรึกษาการวิจัย

บุคลากรสายธุรการมีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีปัญหาด้านเวลา และปัญหาด้านที่ปรึกษาอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคลากรสายธุรการส่วนใหญ่มีภาระงานประจำมากและ

ภาระงานส่วนใหญ่ก็เป็นงานด้านธุรการซึ่งไม่เอื้อต่อการทำวิจัย อีกประการหนึ่งเพราะภาระงานด้านวิจัยไม่ใช่ภารกิจหลักของสายงานธุรการ หากบุคลากรสายธุรการจะทำวิจัยก็ต้องปฏิบัติภารกิจหลักให้เสร็จสิ้นก่อน ดังนั้นการทำวิจัยจึงมักต้องทำนอกเวลาราชการ ซึ่งบุคลากรสายธุรการเองก็มีภาระด้านครอบครัวที่ต้องดูแล ทำให้มีปัญหาด้านเวลาอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ บุคลากรสายธุรการยังมีปัญหาด้านที่ปรึกษาในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรสายธุรการส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยหรือเข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ในการทำวิจัย ทำให้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย การทำวิจัยของบุคลากรสายธุรการจึงจำเป็นต้องพึ่งพาที่ปรึกษาเป็นอย่างมาก แต่จากภาระงานหรือลักษณะงานส่วนใหญ่ที่เป็นงานธุรการไม่เกี่ยวข้องกับภาระงานด้านการวิจัยเหมือนกับบุคลากรสายวิชาการ หรือสายช่วยวิชาการ ทำให้ไม่ทราบว่าจะหาที่ปรึกษาได้อย่างไร บุคลากรสายธุรการจึงประสบปัญหาด้านที่ปรึกษามาก

2. การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวมตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า บุคลากรที่มีเพศสภาพ อายุ และสายงานต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีปัญหาในการทำวิจัยแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยตามปัจจัยส่วนบุคคลเป็นรายด้านพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีระดับปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย และปัญหาด้านที่ปรึกษาสูงกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ผลการศึกษาปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาปริญญาตรีไม่เคยศึกษาเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ทำให้ขาดความรู้ และประกอบกับการไม่มีประสบการณ์ในการ

ทำวิจัย ความเข้าใจในการทำวิจัย และทำให้มีปัญหาด้านที่ปรึกษา มากกว่าผู้ที่มีความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัย และมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาแล้ว โดยเฉพาะบุคลากรสายธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี และไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาก่อน บุคลากรกลุ่มนี้จึงประสบปัญหาในการทำวิจัยมากที่สุด ทั้งนี้ สุภางค์ จันทวานิช (2524, 47 - 50) ได้กล่าวว่า การวิจัยที่ดีจะเกิดขึ้นเมื่อมีนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ ความรอบรู้ในศาสตร์ สาขาต่าง ๆ ความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ความรอบรู้ในเชิงทฤษฎี นักวิจัยจะต้องรู้เกี่ยวกับทฤษฎีด้านใดด้านหนึ่งที่ตนสนใจ และจะทำวิจัย และมีความสามารถในเชิงวิเคราะห์ วิจัย ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตีความหมาย ข้อมูลและแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ที่ได้ และมีความสามารถในการถ่ายทอดผลการวิจัย ซึ่งนักวิจัยจะต้องรู้จักพิจารณาว่า "ลูกคำ" ของตน หรือผู้ที่ตนจะถ่ายทอดผลการวิจัยให้รับรู้นั้นเป็นใคร ควรถ่ายทอดด้วยวิธีไหนจึงจะสื่อความหมายได้ชัดเจนครบถ้วน ผลการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาของพิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2544, 185) ที่พบว่า บุคลากรที่เป็นผู้ช่วยวิชาการของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาก่อน จะมีปัญหาในการทำวิจัยมากกว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย ทั้งนี้เพราะบุคลากรที่อยู่ในสถานภาพดังกล่าวเป็นผู้ที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยจึงทำให้ไม่มีประสบการณ์ประกอบกับคุณวุฒิที่ได้รับยังไม่ถึงขั้นที่จะสามารถส่งเสริมให้ตนเองทำวิจัยได้ เนื่องจากความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยยังมีไม่เพียงพอ บุคลากรสายงานธุรการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรือต่ำกว่าปริญญาตรีจึงมีปัญหามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีและบุคลากรที่สายธุรกิจที่ไม่เคยทำวิจัยมาก่อนจะมีปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่าผู้ที่เคยทำวิจัย

นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยเป็นรายด้านยังพบว่าบุคลากรที่สายงานต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยและปัญหาด้านที่ปรึกษาแตกต่างกัน โดยบุคลากรสายธุรการ

มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าสายช่วยวิชาการและสายวิชาการ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคลากรสายธุรการส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย และโดยลักษณะงานก็ไม่เกี่ยวกับการทำวิจัย โอกาสที่จะได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยจึงมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับบุคลากรสายวิชาการ หรือสายช่วยวิชาการ ดังนั้นบุคลากรสายธุรการจึงมีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยมาก ทำให้ที่ปรึกษาในการทำวิจัยมีความสำคัญต่อบุคลากรสายธุรการมาก แต่บุคลากรก็ประสบปัญหาคือไม่ทราบจะหาที่ปรึกษาได้อย่างไร เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่มีการรวบรวมรายชื่อที่ปรึกษาในการทำวิจัย และไม่ทราบว่าใครจะยินดีเป็นที่ปรึกษาให้ บุคลากรบางส่วนมีความรู้สึกกังวลกลัวว่าที่ปรึกษาจะถูกในความรู้ของตน การหาที่ปรึกษาก็หาได้ยาก เนื่องจากส่วนใหญ่จะมีภาระงานมาก ทำให้ที่ปรึกษาไม่สามารถให้คำปรึกษาได้เต็มที่ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องค่าตอบแทนสำหรับที่ปรึกษา จากเหตุผลเหล่านี้ทำให้บุคลากรสายธุรการมีปัญหาด้านนี้มาก

3. บุคลากรมีความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าบุคลากรต้องการสนับสนุนในการทำวิจัยมากที่สุดในด้านที่ปรึกษา เมื่อพิจารณาตามสายงานพบว่า บุคลากรสายวิชาการมีความต้องการสูงสุดด้านที่ปรึกษาและด้านแหล่งข้อมูล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรสายวิชาการส่วนใหญ่ต้องการทำวิจัยในด้านสาขาวิชาชีพเฉพาะสาขาที่ตนสังกัด ซึ่งจำเป็นต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จึงมีความต้องการที่ปรึกษาในการทำวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา ประกอบกับปัจจุบันมหาวิทยาลัยยังไม่มีฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาที่ผู้วิจัยสามารถสืบค้นได้จึงทำให้เกิดความยากลำบากในการเสาะหาผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาที่มีเวลาเพียงพอและที่ยินดีเป็นที่ปรึกษาการทำวิจัย

สำหรับด้านแหล่งข้อมูลนั้น สุภางค์ จันทวานิช (2524, 47-50) ได้กล่าวว่า หน่วยงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง ซึ่งจากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ประเด็นปัญหาสำคัญคือ เอกสารอ้างอิง เช่น ตำรา หนังสือ วารสาร ผลงานวิจัยที่มีอยู่ในห้องสมุด

มหาวิทยาลัยไม่ทันสมัย และมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้าวิจัย และจากการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ทำให้เกิดข้อจำกัดในการสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในส่วนกลาง ดังนั้น บุคลากรสายวิชาการจึงมีความต้องการด้านแหล่งข้อมูลอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2544 : 170- 87) ที่พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความต้องการด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูลในระดับมาก

ส่วนบุคลากรสายช่วยวิชาการและสายงานธุรการมีความต้องการสูงสุดด้านที่ปรึกษา ผลการศึกษานี้เป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะบุคลากรสายช่วยวิชาการและสายธุรการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่เคยได้รับการศึกษาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยและไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาก่อน ทำให้มีความต้องการที่ปรึกษาในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก

4. การเปรียบเทียบความต้องการในการทำวิจัยในภาพรวมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ผู้ที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำวิจัยและสายงานต่างกัน มีความต้องการสนับสนุนในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการศึกษานี้เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์สายงานต่างกันต่างก็มีความต้องการในการทำวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่พบความแตกต่างระหว่างบุคลากรเหล่านี้

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย บุคลากรที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ สายงานต่างกัน มีความต้องการด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีวุฒิมหาวิทยาลัยปริญญาตรีมีความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิมหาวิทยาลัยปริญญาโทและปริญญาเอก ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าผู้มีประสบการณ์ บุคลากรสายธุรการมีความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าบุคลากรสายช่วยวิชาการและสายวิชาการ ผลการศึกษานี้ปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรที่มีวุฒิปริญญาตรี บุคลากรที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและบุคลากร

สายธุรการแทบจะไม่มีโอกาสในการได้รับการส่งเสริมให้ทำวิจัย หรือได้รับการพัฒนาไม่ว่าจะโดยการฝึกอบรม ฝึกปฏิบัติ หรือเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย จึงมีความต้องการการสนับสนุนด้านความรู้ในการทำวิจัยสูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และบุคลากรสายวิชาการ ซึ่งมีหน้าที่หลักด้านการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ ซึ่งมีโอกาสที่จะได้รับการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ในการทำวิจัยมากกว่า ดังนั้น บุคลากรสายธุรการจึงควรชวนชวน หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมหรือพัฒนาบุคลากรกลุ่มนี้ในด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยโดยการจัดให้มีการฝึกอบรม ฝึกทักษะ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย เพราะบุคลากรส่วนใหญ่ก็มีความต้องการที่จะทำวิจัยแต่มีอุปสรรคที่สำคัญคือ ขาดความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งพงษ์ศักดิ์ วัฒนา (2533, 54-55) กล่าวถึงปัญหาของผู้วิจัยว่า ผู้วิจัยขาดความรู้ขาดประสบการณ์ และขาดทีมงานในการวิจัย

การเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยด้านการเงิน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ผู้ที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการสนับสนุนด้านการเงินแตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความต้องการสนับสนุนด้านการเงินมากกว่ากลุ่มอื่น ผลการศึกษานี้เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี เป็นช่วงที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ ๆ มีอายุราชการไม่นานจึงทำให้มีอัตราเงินเดือนต่ำกว่ากลุ่มอื่น และเป็นช่วงที่อยู่ในระหว่างสร้างเนื้อสร้างตัว ทำให้ไม่สามารถใช้เงินส่วนตัวทุ่มเทกับการทำวิจัยมากนัก ดังนั้นจึงมีความต้องการ การสนับสนุนด้านการเงินสูงกว่าบุคลากรกลุ่มอื่น ส่วนปัจจัยด้านระดับการศึกษาที่พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มีความต้องการสนับสนุนด้านการเงินมากกว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาปริญญาเอกมีความสนใจที่จะทำวิจัยในสาขาวิชาเฉพาะด้าน หรือโครงการวิจัยที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ซึ่งจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลเอกสารอ้างอิงที่เป็นเรื่องเฉพาะสาขาซึ่งต้องเดินทางไปค้นคว้าข้อมูลในส่วนกลาง

หรืออาจต้องใช้ข้อมูลอ้างอิงจากต่างประเทศ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้การเก็บข้อมูลอาจต้องเดินทางไปเก็บข้อมูลในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็น ต้องจ้างผู้ช่วยวิจัย ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการวิจัยค่อนข้างสูง จึงมีความต้องการการสนับสนุนด้านการเงินสูงกว่า ส่วนการเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาพบว่า บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกันมีความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาต่างกันโดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการสนับสนุนสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคลากรเพศหญิงมีภาระงานประจำที่ต้องปฏิบัติในเวลาราชการอยู่แล้ว และยังมีภาระที่จะต้องดูแลครอบครัวอีก ทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาในการทำวิจัยได้เต็มที่ ดังนั้นจึงมีความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาสูงกว่าเพศชาย

5. จากการประมวลปัญหาและความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยจากคำถามปลายเปิดพบว่า แม้ว่าบุคลากรจะมีปัญหาในการทำวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางแต่ก็พบว่าบุคลากรประสบปัญหามากที่สุดคือการไม่มีเวลาทำวิจัย เนื่องจากมีภาระงานประจำมาก นอกจากนี้ยังมีภาระทางครอบครัว และปัญหาไม่สามารถทำการวิจัยในเวลางานได้ ทั้งนี้บุคลากรต่างมีภาระงานที่ต้องปฏิบัติในช่วงเวลางานมากเนื่องจากมหาวิทยาลัยมีจำนวนบุคลากรที่จำกัดในขณะที่ภาระงานมีมากขึ้น อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น มาตรการจำกัดจำนวนบุคลากรภาครัฐ มาตรการพัฒนาและบริหารอัตรากำลังเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเป็นต้น นอกจากนี้ความคาดหวังในคุณภาพของผลงานและการบริการก็มีมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการนำระบบการประกันคุณภาพมาใช้ในทุกหน่วยงาน มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บุคลากรต้องอุทิศเวลาและความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานประจำมากขึ้นจนไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัยได้มากนัก ซึ่งจากผลการประมวลความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัยจากคำถามปลายเปิดพบว่า บุคลากรต้องการให้มหาวิทยาลัยอนุญาตให้ทำงานวิจัยหรือค้นคว้าข้อมูลใน เวลาราชการได้ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้ลดภาระงานประจำสำหรับผู้ที่ทำวิจัย เพื่อให้มีเวลาทุ่มเทให้กับงานวิจัยมากขึ้น การเพิ่มจำนวนอาจารย์ รวมทั้งให้มีการลาเพื่อทำวิจัยได้

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยแก่บุคลากรโดยเฉพาะสายช่วยวิชาการ และสายธุรการ เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะทำวิจัยแต่ขาดความรู้
2. ควรอนุญาตให้มีการใช้เวลาราชการบางส่วนเพื่อทำวิจัย หรือไปค้นคว้าข้อมูลเพื่อทำวิจัย หรือให้มีการลาเพื่อทำวิจัย เนื่องจากบุคลากรมีปัญหาและความต้องการการสนับสนุนด้านเวลาอยู่ในระดับมาก
3. ควรจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการทำวิจัยโดยเฉพาะ โดยจัดให้มีข้อมูลที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขา หรือจัดหาที่ปรึกษาให้กับผู้ต้องการทำวิจัย และให้บริการเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ที่ใช้ในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจให้บุคลากรทำวิจัย
2. ควรศึกษาปัญหาและความต้องการการสนับสนุนโดยเจาะลึกในบุคลากรแต่ละสายงาน

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา แก้วใจบุญ. (2541). “ปัจจัยที่จูงใจให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เขตภาคเหนือ ทำวิจัย”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จารุณี จตุพรเพิ่ม และคณะ. (2544). ปัจจัยและอุปสรรคในการทำวิจัยของข้าราชการ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 4 ราชบุรี, วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคกลาง. 16 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม), 48-58.
- ทับทิม นิลวรรณ. (2538). “ความต้องการและปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์ในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุบผา เป็ดทิพย์. (2542). “ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล”. วิทยานิพนธ์การ

- ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พงษ์ศักดิ์ วัฒนา. (2533). ปัญหาในการทำวิจัย, *วารสารกรมการแพทย์*, 15 (มกราคม), 53-55.
- พลอยกนก ชูสวัสดิ์. (2543). “ปัญหาและความต้องการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- พิศิษฐ์ หิรัญกิจ. (2544). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง, *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 4,(2), 170 - 189.
- มานิดา เพชรรัตน์. (2529). “การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2524). *บรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา*. ใน *รวมบทความที่เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี*.
- อมรา นาวารวงศ์. (2537). “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในเขตภาคเหนือ”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.